

Norge. *Landsmøde i Bergen.* Fru Anna Gjæstejn fra Stavanger har paa et Landskvindesagsmøde i Bergen holdt et Foredrag, i hvilket hun meget varmt tog til Orde for en Sammenlutning af alle norske Kvindeforeninger under et fælles Navn, „Norsk Kvindesagsforbund“. Efter at have fremdraget den Nytte, den Enkelte havde af Foreningen, fremstillede hun, hvorledes den fælles Organisation ved at samle Repræsentanter fra alle Dele af Landet vilde danne en Magt i Staten og bidrage til at vække en forøget Interesse for Kvindesagen. Betingelsen for Optagelsen skulde være den *ubetingede Tilslutning* til Foreningens Program, og dette falder efter det Udkast til Love, hun fremlagde, sammen med „Dansk Kvindesamfunds“ Program. — Paa Grund af afvigende Meninger, fandt Sammenlutningen dog ikke Sted, men det vedtoges, at hver Forening for sig skulde drøfte Forslaget og bearbejde det indtil næste Landsmøde; man vilde da tage videre Beslutninger.

Kvindeligt Polit. Norsk Kvindesagsforening har allerede i Marts d. A. holdt et stort offentligt Møde angaaende denne Sag, fra hvilket „Nylænde“s Augusthefte bringer et interessant Referat. Det fremgaar deraf, at Foreningen i 1897, desværre uden Resultat, har ansøgt Politimesteren om at faa ansat kvindelige Sluttere i Drukken-skabsarresten (2,058 Kvinder have i dette Aar været arresterede for Drukken-skab). Ved at undersøge Forholdene i andre Lande er man bleven overbevist om, at det mest hensigtsmæssige er at have en Centralstation udelukkende for Kvinder og har nu stillet dette som Hovedpunkt i et fornyet Andragende. Man haaber ved saaledes at samle alle Kvinder under Kvinders Varetægt at kunne faa Indflydelse paa de ulykkelige, ogsaa ud over deres Ophold i Fængslet. — Det fremgaar af Referatet, at man dog i Norge anvender Kvinder i Opdagelsespolitiet, ved Visitationen og som Opsynsvagt i Distriktsfængslet.

England. *Foederationen mod Lovbeskyttelse for Usædelighed* holdt i Juli Møde i London med Afsendinge fra alle Lande (fra Danmark Fru Selmer). Disse tilhørte øjensynligt vidt skilte Lejre, men enedes dog let om Hovedsynspunkterne. Den tyske Fru Cauer og den østrigske Fru Lang, begge udsendte af Kvindeforeninger, hævdede under levende Tilslutning, at Spørgsmaalet kun kan løses fuldt i Forbindelse med en Forbedring af den almindelige social-politiske Nødsstand, fordi det hænger nøje sammen med Kvindernes økonomiske Afhængighed. — Paa et særskilt Møde for Kvinder alene optraadte Louise Michel, udtæret og gammel, for at lægge et Ord ind for „de arveløse“. — Sjælen i Forhandlingerne var helt igennem Josefine Butler, trods det, at hun paa Grund af skrøbeligt Helbred ikke selv kan tage Ordet.